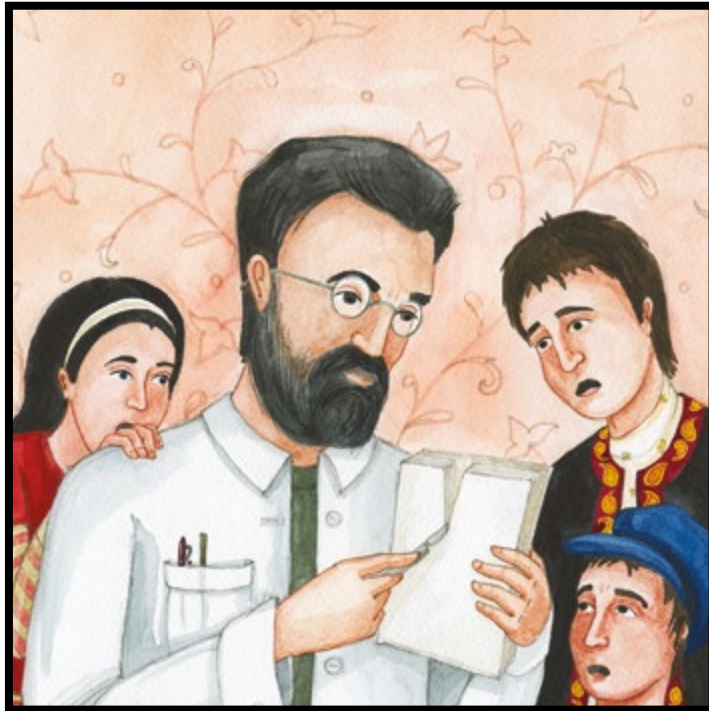

SFÂNTUL IERARH LUCA AL CRIMEII, DOCTORUL FĂRĂ DE ARGINȚI

istorisită de Cătălin Grigore
ilustrată de Adela Maria Calistru

Când a primit diploma de licență, în anul 1903, colegii l-au întrebat ce ar vrea să devină mai departe, iar Valentin le-a spus cu bucurie:

— Medic de țară. Vreau să trăiesc ca simplu medic, să fiu lângă cei lipsiți.

Foarte surprinși, colegii i-au răspuns:

— Cum să fi medic de țară? Tu ești născut să devii om de știință, profesor adevărat!

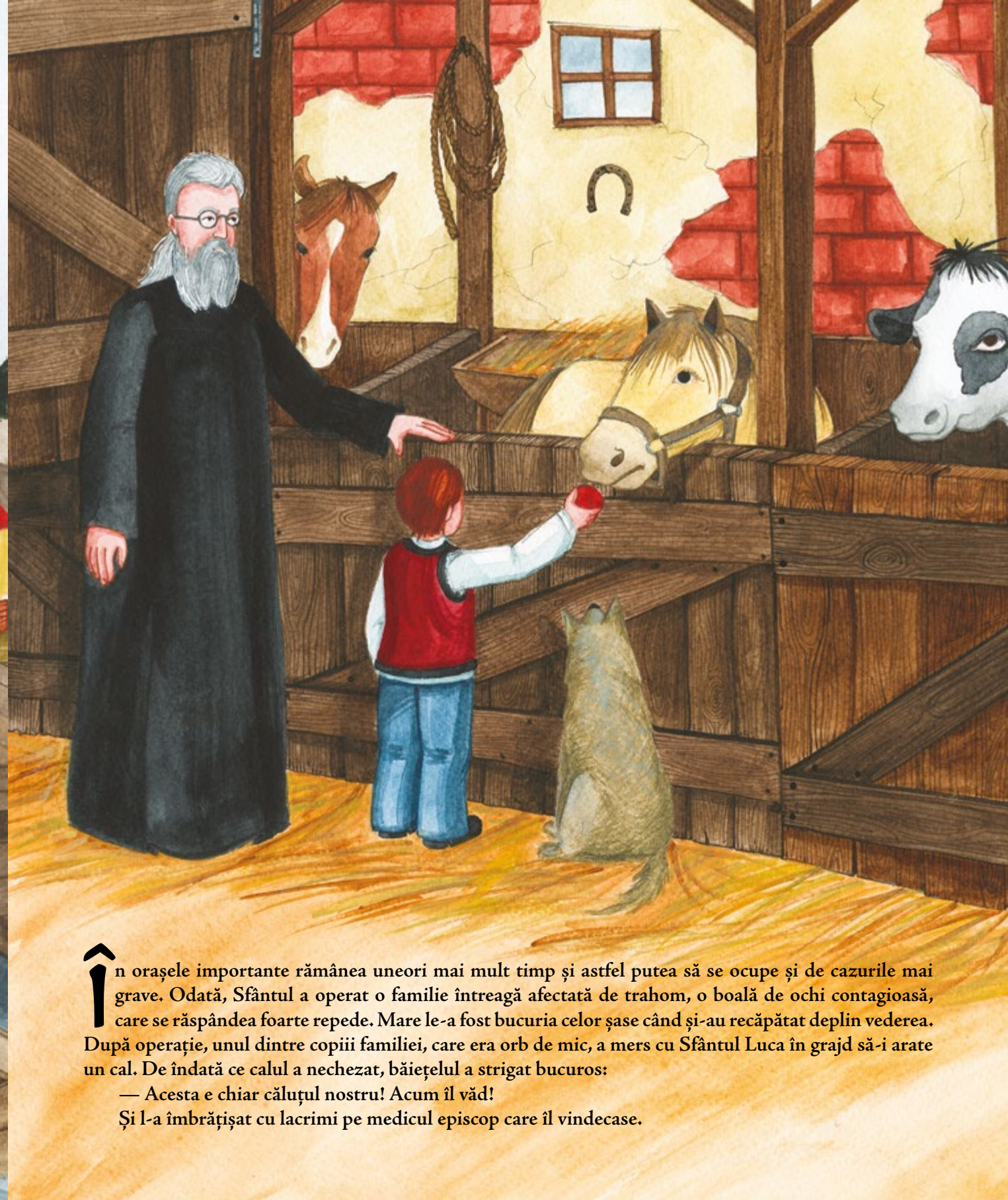
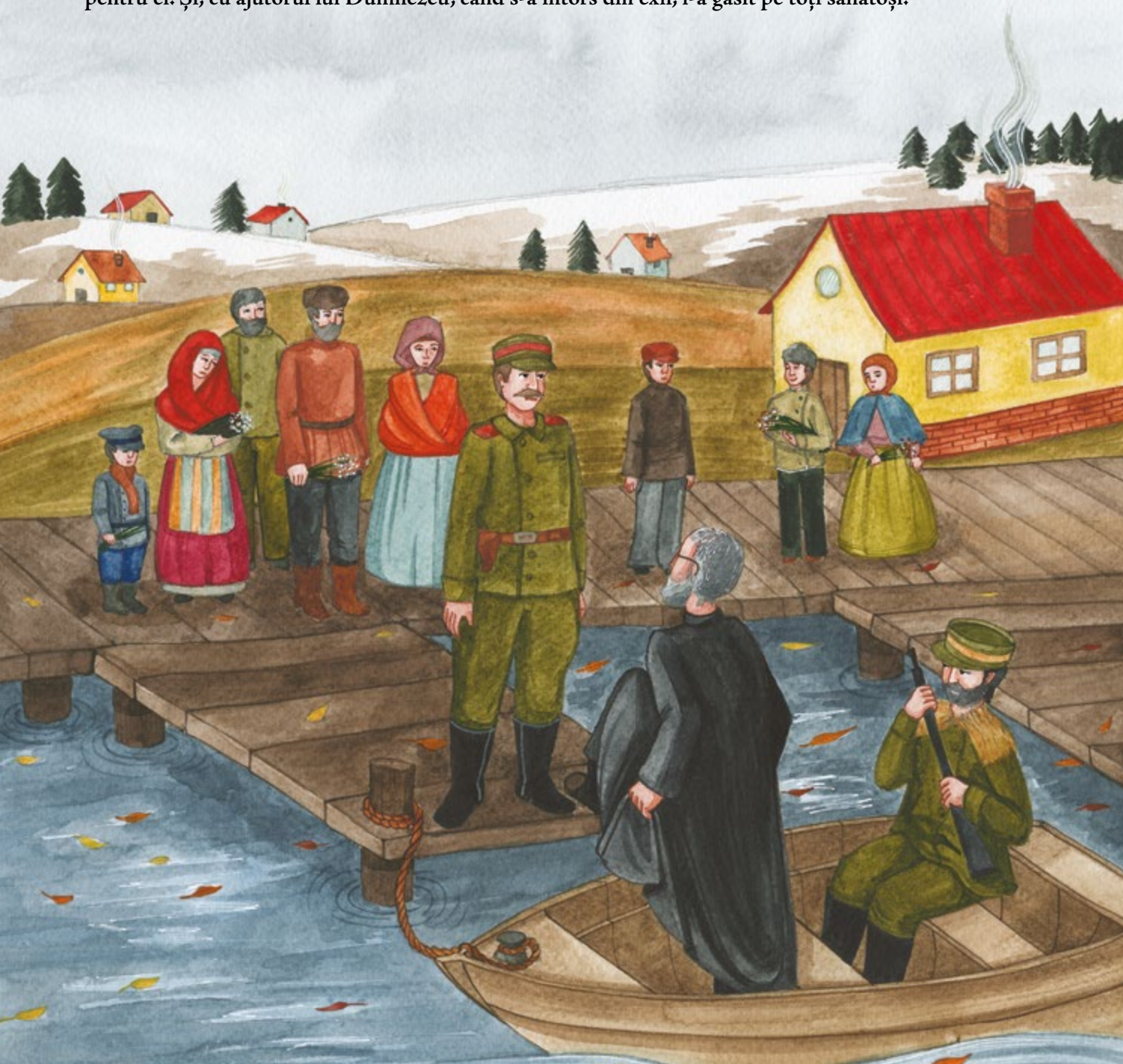
Dar Valentin a fost foarte mâhnit de cuvintele lor, căci nu înțeleseseră că el studiasse medicina doar ca să-i ajute pe cei sărmani, așa cum învățase de la părinții săi.

Mulți țărani sufereau de orbire și cerșeau prin sate, ceea ce amăra inima iubitoare a tânărului medic. De aceea, după ce a urmat cu multă râvnă cursurile Clinicii de oftalmologie din Kiev, a început să trateze atât la clinică, cât și acasă tot felul de boli ale ochilor.

Erau așa de mulți bolnavi, încât, pentru o vreme, casa părinților săi s-a preschimbat într-un adevărat cabinet oftalmologic. Bolnavii erau întinși în camere ca în corturi. Valentin îi trata, iar mama și una dintre surorile lui îi îngrijeau. La 26 de ani, chirurgul Valentin era deja cunoscut în regiune, căci trata și vindeca mulți orbi, cărora nu le cerea nimic în schimb, mulțumindu-se doar cu leafa de medic.

După aceea, a fost exilat în apropiere de Polul Nord, într-un sătuc îndepărtat, Plahino, care avea doar câteva case. După câteva luni, înfruntând frigurile cumplite cu sania trasă de cai, cu trenul sau cu barca, Episcopul a ajuns sleit de puteri la destinație. În orașele în care s-a oprit pe drum, credincioșii care aflau de venirea lui îl întâmpinau cu bucurie. De multe ori, slujea în casa vreunuia dintre ei pentru că toate bisericile erau închise de comuniști. Alteori, slujea la popasuri pe malul râurilor. Primea scrisori de la copiii săi, care sufereau după tatăl lor, iar alteori erau foarte bolnavi. Sfântul Luca era îndurerat că nu-i putea ajuta, dar le scria să-și pună nădejdea în Dumnezeu și se ruga cu lacrimi pentru ei. Și, cu ajutorul lui Dumnezeu, când s-a întors din exil, i-a găsit pe toți sănătoși.

În orașele importante rămânea uneori mai mult timp și astfel putea să se ocupe și de cazurile mai grave. Odată, Sfântul a operat o familie întreagă afectată de trahom, o boală de ochi contagioasă, care se răspândea foarte repede. Mare le-a fost bucuria celor șase când și-au recăpătat deplin vederea. După operație, unul dintre copiii familiei, care era orb de mic, a mers cu Sfântul Luca în grajd să-i arate un cal. De îndată ce calul a nechezat, băiețelul a strigat bucurios:
— Acesta e chiar căluțul nostru! Acum îl văd!
Și l-a îmbrățișat cu lacrimi pe medicul episcop care îl vindecase.

In vremea aceasta, o tânără fată, Galina, a aflat că are o tumoare pe creier. A mers la Sfântul Luca să o consulte, dar el i-a spus:

— Nu te mai pot ajuta ca medic, dar mă voi ruga pentru tine. Să te rogi și tu cu nădejde! Dumnezeu te iubește foarte mult și nu te va lăsa nemângâiată.

Așa că a început să facă zilnic slujbe pentru sănătatea fetei. Se ruga în genunchi și îi pomenea numele. Prin rugăciunile lui fierbinți, tumoarea a dispărut și tânăra s-a vindecat. Galina i-a mulțumit Episcopului cu lacrimi de bucurie și, urmându-i exemplul, după câțiva ani, a devenit și ea medic.

După ce a orbit, Sfântul Luca era ajutat de nepoata sa, Vera. În fiecare zi, în bucătăria micului ei apartament, aceasta pregătea mâncare pentru zeci de persoane. Copii flămânzi, bătrâni și oameni necăjiți își potoleau foamea și plecau la casele lor plini de recunoștință. Seara, Episcopul o întreba:

— Câți s-au adunat azi la masă? Au mâncat toți? A ajuns mâncarea?

El nu mânca decât o dată pe zi și atunci foarte puțin. Purta o rasă foarte învechită și, când Vera îi cerea să dea la cusut una nouă, Sfântul îi răspundea:

— Cârpește, Vera, cârpește! Sunt mulți săraci.

Umbla cu aceeași haină veche și ponosită și până la sfârșitul vieții a rămas la fel de smerit, sărac și iubitor față de toți.

La Editura Iona au mai apărut:

Copyright © Editura Iona 2021

Ediția a II-a, revăzută. Toate drepturile rezervate.

Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală, prin orice mijloace, nu poate fi realizată decât cu acordul explicit al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore
Ilustrator: Adela Maria Calistru
Redactor: Cristina-Alina Carp
DTP: Alexandra Grigore

EDITURA IONA
București, România
Tel. 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com
Comenzi online:
www.edituraiona.ro

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.